

VOIESCE ȘI VEI PUTE

Pe anul	lei 128	— 152
Pe șes luni	64	— 76
Pe trei luni	32	— 38
Pe o lună	11	—

Unu esemplar 24 par.
 Pentru Paris pe trimestru fr. 20
 Pentru Austria..... flor. 10 v. a.

ROMANULU

LUMINEZA-TE ȘI VEI TI

Abonamentele în Bucuresci Pasagiul Român No. 1. — În districț la corespondinț diariului și prin posta. La Paris la D. Daras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comedie, No. 5. A se adresa pentru administraținea la d. T. Paleologu

ANUNCIURILE
 Linia de 30 litere..... 1 leu.
 Inserțiuni și reclame, linia..... 5 -

Articolele trimise și nepublicate se voru arde. — Redactoru răspunđorū Eugeniu Carada.

ATHENEULU ROMANU.

D. Vericianu va face astă-și la 8 oră s'era uă conferință asupra „misiunii guvernului. Ingerința guvernamentală și inițiativa privată.”

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULU.

PARIS, 10 Decembre. Camera legislativă a trecut la ordinea zilei cu 231 voturi contra 23 asupra interpelării în privința Germaniei.

FLORENZA, 11 Decembre. În Camera deputaților urmându-se discuținea asupra interpelării în privința cestiunii romane, unu deputat Villa intrăbă ce speră guvernul de la Conferințe, ce speră de la Papa, ce speră de la Franca cari răspunđu: Nici uădată? Civinini apărându ministeriulu dice că unitatea italiană pōte esiste și fără Roma.

Bucuresci

Amu aritatū, în numerile trecute, că legea pentru Camerele de comerțiu, a fostu făcută astū-felū iucātu în aparință se se dice că comercianții suntū chiămați a alege pe membrii Camerei de comerțiu erū în realitate ei se fiă numiți de guvernū. Articulū 5 dice: „la casu cândū, după doue convocări, nu se vorū intruni alegătorii în numărulū susū dișu, guvernul va numi pe membrii Camerelorū.”

Guvernulū actualu, vedēndū că dreptulū ce-i dă legea esto nedreptū, perfidū, a convocatu pentru a treia oră colegiulū comercianților. Convocāndulū însă guvernulū scia c'alegeres nu se pōte face, conformū legii, fiindu peste puțință ca se se afle faciā 1,300 de alegătorii spre a se procede apoi la alegeri. Dacă dar guvernulū a convocatu pentru a treia oră colegiulū, ș'acēsta în contra legii, este invederatū că prin acēstā convocare elū n'a făcutu altū de cātu a delega comercianților dreptulū ce legea îi da lui. Comercianții, de și s'au dūsu fōrte mulți, neputēndū însă vota, din causā că este peste puțință a fi d'ua datā și l'a n'acceptulū votării 1,300, i-a desemnatū însă pe candidații sei. Intr'ua Adunare numerosă, ținută în sala Slatinēnu la 24 Noembre s'a alesū în unanimitate, unū comitatū care era însărcinatū a otări ș'a propune alegătorilor pe membrii pentru cari trebuia se voteze. Comitatalū ș'a făcutu lucrarea ș'a și propusū pe d-nii Miron Vlastos, Nicolae H. Stoica, Cristofor Tabacovici, Parasciva Atanasiu, V. I. Sococ, Constantin R. Orghidan, Stan Voiculescu.

În casulū în care ne-a pusū legea acēsti-a se potū scoti ca aleșii comercianților și prin urmare p'acēsti-a trebuie se-i numescā guvernulū; intr'altū-felū s'eu Camera de comerțiu

FOIȚA ROMANULU.

AZOT. I

VIII.

D-ra de Valsenestre nu vezi doue zile la clasă; a treia și trimisei s'oroge se via. Ea veni c'unu aerū superatū și me întrebā ce voiamū de la dinsa.

— Nu suntū aci pentru ca se'mi petrecū timpulū uitāndu-mē la stele.

— A! Eū credeamū că da.

— Scii prē bine că nu, domnișōrā, voiesci se lucrezi?

— A! d'acea-a me chiāmī pentru ca se lucrezū; eū credeamū că pentru ca se'mi corl iertare.

— Iertare! de ce? diseiū ridēndū.

— Pentru că m'ai mahnitū.

— Tē-am mahnitū, și cumū?

1) A vedeu No. de la 15, 16, 17, 22, 25, 27 și 29 Noembre.

nu va putea funcționa s'eu a treia convocare ce a făcutu guvernulū ar rămānea fără nici unū sensū.

Spaciulū nu ne-a permisū a reproduce pinā ađi uă circulariā a d-lui ministru de justiție către toți președinții de tribunale și judecătorii de instrucțione, publicatā în Monitorulū de Duminecă. Reproducēndu-o ađi, aducemū totū d'ua datā d-lui ministru mulțamirile nōstre, — și credemū că naținea întregā este cu noi, — pentru mesurile bine-făcētoare, din tōte puncturile de privire, ce se iēu prin acea circulariā. Totū dēuna amū fostu contra arestarilor preventive, ș'a-desea amū protestatū prin acēstū diariū contra îndelungarea menținerii acēstorū arestări. Actualele ministru aiū justitiei, prin circularia citatā, recomandā mesurile ce trebuiesc luate pentru a se curma acēstū reū, pe cātu permitū legile încă în vigōre pinā la uă revisuire, care sperāmū că nu este depārtatā. Enormele chieltuiele făcute de tesaurū pentru susținerea arestarilor, bōlele ce din causa grāmădires bāntuiau pe nesce nenorociți adesea nevinovați, uciderea moralminte a celorlō de suptū arestū prin îndelungatā și cea mai nedreptā suferință ce li se infligea, tōte potū fi, de nu curmate cu totulū, darū celū pucinū multū usurate de se vorū aplica rigurosū mesurile recomandate de d. ministru. Uă altā circulariā, publicatā totū în acēlū No. alū Monitorulū, propune inteligențea mesurā d'a se presinta judecătorilor de cătrā avocații cari pledzā înaintea lorū unū resumatū alū conclusionilorū pledoariei lorū pentru a se putea pronuncia judecătorii cu mai multā siguranță asupra causei. Uă a treia circulariā recomandā cu energia președinților de tribunale a face se se respecte ordinea și buna cuviință care lipsesce atātū de multū din tribunale și mai tōte cancelariile publice, și care, moscenire a trecutului, este probā cea mai evidentē a lipsei de respectū pentru sine însu-și și pentru cel-l'alți, care puceđēndū de susū se n'tindea ca unū morbū inveninatū pin'în ramurile cele mai depārtate.

Ne-a prinsū strigā ađi în Terra, dd. Epureanu, Tell, Boerescu, nē-a prinsū în flagrantā contradicțione. Eea, dicū domniilorū ce dicea d. C. A Rosetti în 1859. Ș'aci reproduce unū articlū din Românulū în care diceamū:

„Guvernulū era dreptū și une ori datoria a disolve Adunarea ș'a apela la

— Pentru că n'ai voitū se mergi se te preāmbale cu mișe.

— Trebuamū se me supunū ordinarilorū tatālūi dumitale.

— Adicē că voiesci mai bine se faci plăcere vitregelū mele decātu a mea. O! am auditū tōte neroziile ce ți-a spusū asupra mea mai dānnā-și în capelā.

— A! fi făcutū mai bine de n'ai fi ascultatū.

— Pentru ce? Aflamū multe?

— Ce te pōte supera de la uă femeie care nu scie totū dēuna acea-a ce dice. Ea este uă bolnavā de care trebuie se'fi fiā milā, pe care trebuie s'o îngrijiesci, s'o vindeci darū nu s'o iritezi prin contradicționele dumitale.

— De, da, apār-o, ai dreptate; acuzā-mē că me portū reū cătrā dinsa dacă voiesci, ce 'mi pasā? Scii acea-a ce conchidū din tōte aste? Este că barōna e fnamoratā de dumniata, și că mē opresce d'a eși cu dumniata pentru că e gelōsā. O! în deșiertū ro-

„Naținea; ca acēsta disolve se pro-ducā unū bino, erū nu uă vālmășialā, „ADUNARILE TREBUE DISOLUTE A-SUPRA UNOI FACTU se'i propue guvernulū unū proiectū de legi noi și bune, se'i propue cutare organizare cerutā de unū interesū patrioticū, s'eu de uă legalitate, de uă dreptate, și „daca adunarea va refusa, atunci s'o disolve, și Naținea se otārască prin „votulū iei de voiesce se mergā cu „Adunarea s'eu cu Puterea executivā. „A se disolve însă uă Adunare cândū „nu este prinsā asupra unoi faptū ne „dreptū s'eu antipatrioticū, după noi, „ar fi, dacă Adunarea disolvatā e bunā „UNU PECATU POLITICU, și dacă „este rea uă GREȘIALA POLITICA, „și este scitū, că uă GREȘIALA în „politicā are une ori consecințele cele „mai TRISTE.”

Dupā noi, n'au norocū protivnicii nostrii în resfoirile ce facū Românulū; după noi citațiunile ce facū suntū pentru noi și 'n contra dumniilorū. Ne n'asilāmū? Publiculū va judeca. Onorabilele d. Ion Ghica a cititū mesagiulū de deschidere și îndatā acēlū de disolve. Actulū n'a fostū motivatū de către guvernū de cātu că misiunea Camerei fusese mai cu sēmā a alege unū Domnū și c'acea misiune sfirșitā tēra trebuia se procedā fa noui alegeri. Și noi amū dișu că alegătorii chiāmați a se pronunția între guvernū și Adunare nu vorū sei cumū se voteze cândū nu li s'arētā cari suntū cauzele disolverei. Acumū se fiā totū astū-felū? Guvernulū actualu a espusū naționiū procesulū, cauzele cari l'au silitū se faci apelū la dēnsa. Elū i-a aritatū că d. Manolache Costachi a dechiaratē că unirea și tronulū suntū în periculū, și majoritatea Camerei l'a aprobatū neprotestāndū, trecēndū la ordinea zilei și numindu-lū apoi membru în comisiunea ce avea a cerceta proiectele date de guvernū. Guvernulū actualu a presintatū Adunării proiecte de legi pentru armatā, pentru căi ferate, pentru poliția ruralu, pentru împroprietărirea imbatricularilorū romāni din orașiulū Iași, pentru poste și pentru regularea bugetulū anulū corinte. Adunarea, în locū d'a se ocupa îndatā d'acēste lucrări urgenți, ș'a accepta celū pucinū sesiunea ordinarie spre a se ocupa de cestiunea ministeriale, începu lupta contra ministeriulū ș'atacā dēnsā-și unirea. Ecā-o darū prinsā, nu n'apal asupra faptulū, ci încă asupra faptelorū. Guvernulū a espusū apoi naționiū starea în care era acea Camerā, adicā împărțirea iei în trei fracțiuni, mai d'ua potrivā în numărū și prin urmare ne-

— șiesci și sai în susū parc'at fi p'unū ferū roșiū, scii eū ce dicū, și credū acea-a ce vedū. Ore nu arde ea luminānele în onōrea Maicei Domnului pentru ca se salveze sufletulū dumitale de ghiarāle mele de dracū, cumū dice ea? Ecā ghiarāle mele? adugā ea apucāndu-mē rāpede de gātū.

— Simptiūi unghiele iei intrāndu'mi în carne. Durerea fu atātū de viuā, încātu imi iritā nervele, și fără voiā 'mi apucați rāpede braciulū d-rei Azot și 'lū strinseiū pucinū camū prē tare.

— Ei bine? Nu cumū-va ai se mē bați acuma? Imi dișe ea c'unū zimbetū diacescū și c'ua privire cari mē turbuarā mai multū încă decātu ghiarāle iei.

— Me simptiū ca îmbatātū și aprinsū de iubire. Me depārtai de dinsa pentru a putea resiste violinței dorințe ce aveamū d'a o stringe pe ānlma mea, și mē duseiū de me așeđaiū intr'unū colțū, cu capulū în māne. D-ra de Valsenes-

putința în care era d'a da unū guvernū stabile și parlamentarū; și dovadā că guvernulū zeva dreptate este că inși protivnicii nostrii spunū acumū naționiū, cu mare măiestriā, prin „Gazeta de Iași” că Camerele erau compuse de patru fracțiuni; una, care voia republicā, alta care ofta după 2 Mai și cautā resbuinare contra faptulū de la 11 Fevruariū, alta separatistā, ș'alta, care este cea bunā, acea-a a d-lui Manolachi Costachi, constituționale, liberale și monarchicē, care inse, adoga Gazeta de Iași „se compunea „din deferte nuancū conservatorie și cărei-a se putea imputa greșiala că nu sciusese destulū a se sustrage souvenirilorū sēle din vechile opozițiuni, nici spiritalū de exclusivismū.” Ei enșiū dicū că „dissolvarea era uă necesitate de care nici unū ministeriū nu s'ar fi pututū feri.”

Cândū darū inșiū dicū că Camera era compusā din patru fracțiuni, care de care mai rea, mai fatale interesele lorū țerei; cândū inșiū dechiarā că ori ce ministeriū ar fi trebuitū se cerā disolvarea iei, se pōte dice că n'a fostū prinsā asupra faptulū și că Românulū este în contradicțione cu cele ce a dișu la 1859? Darū ce trebuia ore se faci guvernulū? Se lase fără protestare către naținea, lovirele date uniri și chiarū Tronulū de d. Manolache Costachi, și de toți cāți s'au fostū unitū spontanē și prin entusiasmū neougetatū cu domnia-sea? Se lase cele patru fracțiuni se lupte între dēnsesē și naținea se suferē de tōte acele lupte? S'eu se se retragā și se lase pe d. Epurenu se disolve Adunarea și se mai încerce a face la 1867, alegeri culibertatea de la 1861? Acēsta o vorū cei de la Terra, și în acēsta recunoscēmū că n'a voitū se le dē satisfacere guvernulū.

ACUSATORII ȘI ACUSAȚII

(A vedē No. de la 26 și 29 Noembre.)

Actulū de acuzare alū protivnicilorū nostrii, — publicatū de noi în tōtā întregimea sea într'unū suplimentū — începe, precumū s'a vedutū și precumū aritarāmū în articlūi precēdinți, prin a ne acusa că n'amū muritū la 1848. Dup'acea-a face uă citațiune din diariile de la 1848, Poporulū Suveranū și Prunculū Românū, în privința invaziunii ș'a apārării, la care responderāmū ieri, ș'apoi, dd. Tell și Blaramberg dicū:

„Aierea totū Prunculū Românū ne

— tre 'și relua loculū obișnuitū dinaintea pupitrului iei și pāru că m' iuitatū.

— După unū cartū de orā de tăcere se sculā, veni cătrā mine, și 'mi dișe:

— Ți-am făcutū reū?

— Da, multū.

— Esci superatū?

— Nu potū se fiū superatū pe uă copilā care nu scie nici acea-a ce spune nici acea-a ce face.

— A! me ocāresci, atunci?

— Nu, nu te ocārescū.

— Te temi de mine?

— Dōrā nu suntū Fredericū. Inșā

— înțelegū acumū de ce-a ținutū elū, dacă l'al sgāriatū atātū de tare ca pe mine acumū. Suntū momente cândū escl fōrte rea.

— Se pōte, nu m'a n'vețatū nimeni se fiū bunā. Barōna me desprețuiiesce, Fredericū mē urasce, doctorele își totū ride de mine, și tatā-meū . . .

— Nu cumū-va ai se te plingti și de dinsu?

spune că dispunemū de trāsnetele cerului dreptū tunuri. (A vedē No. 21.)

Și 'ndatā, ca esplicare și conclusionē a celorlō dișe ș'a citațiunilorū făcute, adoga:

„Din cele ce amū spusū rezultā doue lucruri, întâiū, că cea-a ce chemāi ideiele de la 1848 suntū cu multū anteriore acelei revoluțiunii; și alū douilea, că aplicaținea acēstorū ideii a fostū întârziatā prin participarea vōstrā la mișcare, și n'a pututū se se faci de cātu cu mulți ani în urmă, și fără voi.”

Cumū ore, din cele dișe, numai în privința invaziunii ș'a apārării, sitālucitū nostrii protivnicii au ajunsū la rezultatulū aritatū în acēste linii? Fiindu-nē peste puțință a n'legele logicele dumniilorū deduceri, ș'analizāmū celū pucinū liniile de mai susū.

„Ideiele de la 1848 suntū cu multū anteriore acelei revoluțiunii.”

Ș'o spuneți acēsta, onorați domni, spre a ne combate, spre a ne ataca? Darū cumū n'afi învățatū încă că nu-mai nebunii s'eu trādătorii se potū încerca a face revoluțiunii cū ideie străine unei naționi? Cumū n'afi învățatū încă că dacă ideiele unei revoluțiunii nu esū din sēnulū, din mintea și din ānlma naționiū, revoluțiunea acea-a este vitregā, și ce totū ce este vitregū nu isbutesce, s'eu, dacă va triumfa prin puterea brutale, ea va cădea la cea d'antēiū ocaziune, cumū au cāđutū și regulamentulū și convențiunea de la Balta Liman! A! Recunoscēți, mărturiți că ideiele revoluțiunii de la 1848 erau cu multū anteriore acelei revoluțiunii, că erau prin urmare ideiele naționiū romāne; și nu vedeți că prin acēsta dați Revoluțiunii de la 1848, cea mai mare sancțiune și recunoscēți în sfērșitū că noi eramū cu naținea și voi, toți ofți n'afi voitū a lua parte la acea revoluțiune, a lupta pentru triumfulū acelorū ideie, a fi fostū contra naționiū?

Da, așia este. Ideiele de la 1848, suntū cu multū mai anteriore acelei revoluțiunii, da, ea n'a fostū de cātu urmarea, cu desvoltările timpului, a revoluțiunii lui domnū Tudorū; d'acea-a ea a pututū resturna c'ua singurā suflare, uă putere vechiā ca cea-a a boiārilorū regulamentari; d'acea-a di-ceamū încă d'atunci naționiū că va triumfa; d'acea-a fi diceamū atunci: „Nainte și totū mai înainte pinā ce vomū s'ajunge la lumina eternā, la libertatea desevērsitā. Da, ideiele revoluțiunii de la 1848 suntū cu multū mai anteriore acelei revoluțiunii; suntū

— Nu, darū it imputū că nu se ocupā îndestulū de mine.

— Spune mai bine că te resfācia prē multū!

— N'agū putea spune totū atātū și de d-ta.

— O! mie nu'mi placū copii rei.

— Vedū acēsta prē bine. Iesci uritū!

— Frumusețea n'are nimicū a face cu ocupațiunile mele. Domnișōrā voiesci ori nu se n'veți?

— Ne așeđarāmū faciā în faciā, și ea citi:

„Unū colietū de petre echite, carl se gāsescū în cuibulū vulturilorū și car „resunā pe datā ce lo atinge cine-a, „te face într'unū modū infalibilū și „iubitū de acelu-a în jurulū gātūlū că- „rul-a-lū vei pune, dāndu-l uā seutare.”

— O intrurpesei strigāndū:

— Ce dracu citesci acol?

— Ce dracu! ce dracu! dișe ea zimbindū, citeșā Admirabilele secrete ale marelū Alber, uă carte vechiā pe care doctorele Malasoffio mi-a

ideele națiunii române, și d'acea-a ea a acusat și respinsu de la d'ensa pe toți cei cari s'au aritatu fi vitregi, ne voidu a se pune suplu stindariulu iei nici la 1821 nici la 1848.

„Aplicațiunea acestor ideie, a fostu întârziată prin participarea noastră la acea mișcare. Prè bine; primim împutarea. Dar de ce n'ați ridicatu voi stindariulu acelor ideie? Erați puterici prin tradițiune; erați puterici, căci ați avutu necontentiu puterea în mână și voi și numai voi o aveati chiaru atunci; erați puterici căci erați cei mai avuți; pentru ce daru ați lăsatu stindariulu cu ideele și aspirațiunile națiunii a fi ridicatu de misce omeni necunoscuți cu totul iei și cari prin nescința lor, prin nesperiința lor, prin réue lor voință, dacă vè place, nu puteau de cătu se le compromiță se întârziă a lor aplicare?

Și dacă nu v'ați făcutu datoria înainte de 11 Iuniu, de ce, cându ați vedutu că procedem reu, nu v'ați pus la lucru spre a ne opri d'a face reu? Domnulu Tudoru v'a chiamatu și-a-ți remasu surdți la apelulu se. Voi ênși-vè citați articliu din Prunculu Român, prin cari vè conjuram, prin cuvintele cele mai călduruse și cele mai grațiose, se veniți, se veniți în capulu națiunii și se puneți în lucrare ideele iei. Voi ênși-vè citați următoarele cuvinte din Prunculu Român.

„Unu cuvântu, unu singuru cuvântu, rostitu de pe balconele vòstre aurite ar fi făcutu se vè redice Români, frații vostrii apăsați, se vè redice în triumf, se vè n'hamo la caretele vòstre și se vè tragă pe ulite. In Prunculu Român No. 2, este u relațiune despre cele ce s'au petrecutu la 14 Iuniu în casa și n' curtea Mitropolitulu.

„Dimineața la 14 Iuniu s'adunaseră boiarii cei bețrani la P. S. Părinte Mitropolit, ca se se chibșiască, îngrijii fiindu de grabnica plecare a Domnulu. Acesta aflându-o guvernulu vremelnicescu, se duse în corpū acolo, urmatu fiindu d'ua numărōsă mulțime de popor. D. C. A. Rosetti, țiuu unu cuvântu improvisatu, prin care, îndemnă pe boiari la unu simțimentu de frăție cu poporulu și aretu poporulu că boiarii, perđendū prin reformă tôte privilegiile și u parte însemnată a veniturilor lor, merită din parte ore-cari considerări. Atunci P. S. Sea Mitropolitulu, eși la balconu cu crucea în mână, bine-cuvântă poporulu și s'arută stindariulu tricoloru; dupăcesta fu plimbatu în triumf pe ulițe cu necontentie aclamări de bucurii.

Aoi vorbescu faptele. Noi v'am chiamatu și voi n'ați venit. Și vedeți cu ce delicateță Prunculu Român a datu sēma despre cele petrecute la 14 Iuniu; vedeți cumu u conspirațiune o numesce „adunare spre a se chibșui.“ Și era u conspirațiune. Boiarii s'adu-

naseră acolo spre a face u rescōlă. D. Ion Brătianu află, chiamă pe popor, chiamă pe guvern, sparserăm ușile balconulu, căci nu ni se dedea chiăia și n' locu d'a denunția complotulu, d. C. A. Rosetti vorbesce, chiamă pe boiari la înfrățire cu poporulu și p'acestu-a la înfrățire cu boiarii și isbutesce ca poporulu se-i aclame, și încă se tragă elu călesca în care era Mitropolitulu și Banu Gheorghie Philipescu.

Voi ênși-vè ați publicatu ș'alte apeluri ce v'a făcutu Prunculu Român, între cari și celu următoriu.

„Voi, fiii cei mai capabili și favoriti ai României; voi ce fură-ți capulu iei, voi cari singuri de sute de ani avură-ți tôte bogățiile iei, este cu dreptu, se lăsați patria la cea mai mică ivire de bōlă, la cea mai mică primejdiă și se mergeți se danțați la Pomul Verde?“ ș. c. l.

Voi singuri ați reprodușu proclamațiunea guvernulu provisoriu prin care făcu și elu apelul la voi și vè duse:

„Cei din străinătate, veniți înapoi în senulu Patriei spre a face causă comună întru mântuirea iei.“ ș. c. l.

Așa daru, recunōșceți ênși-vè că ideele Revoluțiunii de la 1848, nu erau ideele noastre, ale unor individi, ci ideie ale națiunii cu multu mai anteridre acei revoluțiuni, și cu tôte aceste n'ați voit se luați inițiativa, fiă în ori-ce modu, și se puneți în lucrare ideele națiunii.

Așa daru recunōșceți ênși-vè că noi, atâtu înainte d'a se face revoluțiunea cătu și n' urmă, v'am lădatu și v'am chiamatu cu căldură se veniți și se ve luați doculu ce vi se cuvina, și n' locu d'a veni ați danțiatu la Pomul verde.

Diceți că prin participarea noastră la mișcare s'a întârziat aplicarea acelor ideie. Pentru ce daru ne ați lăsatu nu numai se participam la acea mișcare daru încă s'o facem fără voi?

La 29 Iuniu guvernulu Provisoriu s'a retrasu, a fugit, s'a arelatu incapabile, nemericiu, ori ce veți voi. La 29 Iuniu ați reluat cārma Țerei. De ce n'ați proclamat voința națiunii? De ce n'ați declarat că veți pune în lucrare ideele iei ce recunōșceți că erau cu multu mai anteridre acelei revoluțiuni? De ce în sfêșitū ați procedat astu-fel în cătu națiunea, revoltată de biciile vòstre, de procedarea vòstră, de ideele vòstre, în opozițiune cu ele iei, v'alungă din novu de la putere și fu silită a rechiama pe cei cari fugiseră?

Națiunea fiindu credemū forte lămurită, trecemū la pasagiulu urmatoru alu actulu de acuzare:

„Fără voi s'a făcutu reforma rurale, de Principele Cuza; fără voi s'au liberat definitiv țigani, de cătră Prințiu Grigore Ghica în Moldova, și Barbu Stirbeiu în Românie; fără voi s'au luat pentru a doua oră bunurile monastiriloru închinatē și s'au restituitu țerei;

fără voi Convențiunea din Paris a recunōșcutu solemn drepturile nostre de neatêrnare și de autonomiă; fără voi în sfêșitū sufragiulu universale a fostu proclamatu în țēră.“

Fiă ș'asia, ilustrit acuatori. Vedeți că ne punem necontentiu pe teramulu alesu de voi ênși-vè ș'aditemu pentru unu momentu ca drepte acuzările vòstre. Tôte aceste s'au făcutu fără noi, daru făcutu-s'au ore cu voi? Luat-ați parte la reforma rurale făcută de Vodă Cuza, s'eu fost-ați în contra iei? Dacăi voitū reforma rurale, de ce n'ați facutu-o bine la 1862? Dacăi voitū-o, de ce n'ați facutu-o la 1864, spre a nu da ocaziune lui Vodă Cuza d'a o decretă? Dacăi voitū sufragiulu universale de ce nu l'ați facutu în Centrala, cându ați elaboratū Constituțiunea și n'ați voitū a modifica și legea electorale? Și fiindu că n'ați facutu nici una nici alta, nu puteți se dați cu pētra în noi ci numai se vè nclinati naintea lui Vodă Cuza, despre care noi n' am pronunțiatu în mai multe rânduri și pe care voi ilu pronati acum, se faceți în publicu „mea Culpa,“ se-i cereți ertare de ncăpăținarea vòstră în privința Lui, care le-a făcutu tôte, și pe care acum ilu luați de patron.

Vodă Stirbeia a liberat țigani. Cându? de ce nu n' o spune-ți acēsta? Și de ce nu ne mai spaneți dacă a liberatū mai întâiu pe ai sei?

Vodă Ghica a desrobitu monastirile închinatē. De ce nu puneți în rândulu desrobitorilor și guvernulu provisoriu alu armatoru rusesc, căci și elu a luat din banii acelor monastiri? Vodă Grigore Ghica a fostu unu Domn bun, patriot, și nu noi ilu nega cea-ce e și se cuvine. Pentru ce însă ilu mișiorați cu glume ca cea-a o'a liberatū bunurile monastiresci la 1822, cându se scie că n'a făcutu de cătu a le pune se contribuiască și ele la trebuințele țerei? Negreșitū că bine a făcutu Grigore Vodă Ghica; negreșitū că faptulu acelu-a a servitū acum pentru totala desrobire; negreșitū că ideele ce am susținutū noi au fostu tôte logice, naturale și decurgendū din drepturile nostre anteridre, și d'acea-a ele au și triumfat. Cu cătu însă ne combatēți cu slătū arelați, dovediti c'ati fostu contra acestor ideie, a acestor drepturi ale națiunii și că necezulu vè rostogolesce din contradicere în contradicere pin' a vè face se cădeți la piciorle lui Vodă Cuza.

„Fără noi, Convențiunea din Paris a recunōșcutu solemn drepturile nostre de neatêrnare și de autonomiă.“

Darū ore făcutu-s'a acea recunōșcere prin voi?

Noi credemū că ea s'a făcutu din causă că națiunea Română s'a manifestatū la 1821, și la 1848; din causa sângelui vērșatū în delulu Spiritu de către eroii Pompieri ș'a sentinlei Române de la casarma d'acolo, carē a

doveditū că este virtute în acestu popor, că viuă și eroică este colonia romană de la Dunăre. Noi credemū încă că propaganta ce am făcutu noi în străinătate de la 1842 și pină la 1857, a contribuitū și d'ensa putericiu spre a ni se recunōșce drepturile. Arități-ne și dumniavōstră propaganta ce ați făcutu, articolele vòstre în foile străine, memoriile ce ați datu pe la cabinete și imperași, spre a susține drepturile Românilor, ș'a dobori regulamentul, privilegiile și protectoratul exclusiv alu Rusiei? Cându ni le veți areta vomu fi gata a vè recunōșce meritu; pin' atunci însă permiteți se stăruiam a crede că voi ați făcutu totu spre a opri națiunea în mersulu iei, și că numai țărni de puterea voinței naționale, ați ajunsu acum se v'adresati și voi la d'ensa — fiă și numai în epocēle electorale — și se n'ghănați cuvintele de naționalitate, libertate și dreptate.

(Va urma.)

Noembre 14.

CORESPONDIȚA DIN IAȘI.

Se ne ținemū cuvântulu datu prin scrisōrea precedentē. Se vorbimū de astă dată de francmasoni în genere și despre acel din orașulu nostru mai cu oșebire.

Este unu francmasonu d'ice omulu poporulu nostru de căte ori intlinesce în cale'i unu individū ale căruia vorbe și fapte i se parū ciudate, sucite și acoperite de velu misteriu. Și acēstă denumire i-o dă elu spontanū și fără măcaru se aiba cea mai mică ideie despre instituțiune și scopurile ei. Francmasonu dar pentru poporulu nostru însemnă: unu om ascunsu ale căruia gândiri nu le pōte pătrunde nimeni, a căruia fapte se temū de lumina cea mare, nu se dau pe facia pentru a nu se espune desaprobarē și combateri celor ce suntū în contra lor. Cu unu cuvântu: omu prefăcutu, hrânindū idel pericolose, după unu și lucrândū cu tenacitate pentru reușita lor. Și acēstă apreciere instinctivă a poporulu, cată se mărturisimū, este justă și esaptă întru tôte ale ei.

Care a fostu într'adeverū scopul asociatiunilor secrete ce aflamū la poporele antice de la cari au trecutū apoi la poporele moderne, pină ce au luatū u denumire mai generală de francmasoni? Unirea morală și materială a celor ce au avut unu gândū și u ideie, și cooperarea tuturilor la triumfulu programel sociale și politice a asociatiunii secrete.

Este unu adevērū constatatu, (și nu vomu fi noi acia care ilu vomu țegădui) acēstu felu de asociatiuni au adus de multe ori serviciu mari societăței în miđ'loculu căruia s'au format. Și pentru ca se nu mergemū prè departe în timpil trecutū, vomu aminti aici numai asociatiunea carbonatorilor care se întinse peste totu coprinsulu Italiei, dar care cu tôte acestea lucra suplu vèlulu celu mai nepătrunsu, pină veni momentulu propice pentru a combate inimiculu neimpăcatu din afară, și pe celu mai periculosu încă din intru. Și pentru ce atâtea jurăminte, atâtea mistere pe atunci? Pentru ce lupta de

totu minutulu nu era pe facia și la lumina zilei? Pentru că feudalismulu era încă în tōtă puterea lui; pentru că despotismulu nu cunosea altă lege de cătu voința lui, care lovia la momentu și cu necruțare totu acea-a ce ar fi avut tendințe a descepte pe impiași. Era prea naturale prin urmare ca totulu se se pregătiască și se se lucreze în taină, pentru ca tiranulu se nu pōta sfîșie u pradu ușorū de apucat. Astu-felū s'a urmatū în totu timpul pe cătu Europa a gemutū suplu jugulu despotismulu, pină ce revoluțiunea cea mare a sfărmatū piedicile, a ruptu lanțurile, și atunci totulu s'a făcutu la lumina mare, a celoru trei mari principuri învīgētōre: libertate, egalitate, fraternitate creștulu democrației, religiunea predominantă a Seclulu nostru.

Acum dar cându acestor transformatiuni nu i se mai pōte pune nici u pedică seriōsă, cându într'unu Statu constituționalu ca alu nostru totulu se pōte face la lumina zilei și în deplină libertate, noi mărturisimū că nu mai înțelegemū cuvântulu de a fi a asociatiunilor politice secrete, afară numai decă ele suntū pentru a conspira în contra principiloru predominantu astădu în sine, după atâtea lupte și sacrificii.

Și ce însemnăză ne întrebămū noi necontentiu asociatiunea francmasonilor în Statulu românū mai cu oșebire, unde Constituțiunea a garantatū pe deplin tôte libertățile publice? Vroescū francmasoni din Iași se pue în practică teoria simțimentelorū umanitaril de cari se d'ice inspirați? Dar cine s'ar opune la acēsta? Pentru ce atâtea mistere? Ce însemnăză sala îmbrăcată în negru mortuarū din palatul festulu Domnū Mihaiu Sturza, locul de întrunire alu francmasonilor, jurămintele sacramentali, și cortegiulu atōtoru formule de torture dișianțate ținute suplu celu mai mare misterū? Unde este legea arbitrarie, tiranulu care ar sugruma cugetările și actele lorū umanitare?

Nof nu putemū dar înțelege pe francmasonii din Iași de cătu ca u asociatiune politică; și așa fiindū, li întrebămū se ne spue ce vroescū, și cari principuri dorescū se vedă triumfandū? Vroescū ei mai multa libertăți de cătu avemū sancționate prin Constituțiune? Dar noi i amū auđitū vorbindū, și i amū vedutu scriindū că suntū liberali moderați, că libertățile suntū prè intinse la noi și venerabilele lorū beisadele din Fanari, suntū tocmai negațivele incarnatē a tuturilor aspirațiunilor democrațice.

Decă preținșit francmasoni de aici nu potū fi pentru u constituțiune mai liberale de cătu aceea ce avemū, și suntū contra regimulu actualu, ei suntū fără îndouială cu totulu altu-ceva de ceea ce se d'ice că suntū: banchiarii israeliți, asociati lorū, mulțimea de beisadele de totu soiulu, și privilegiati pină ieri, cari compunū francmasoneria de aici, ne spune lămuritū ce vroescū francmasonii nostri și cari suntū tendințelorū lorū.

Asociatiune compusă din elemente eterogene care s'a recrutatū de pretutindeni într'unu scopu politicu antinaționalu, francmasonii ieșeni s'au demascatu, credemū în destulū, prin par-

împrumutatu-o. Ea e plină de invențiuni minunate.

Il smulseiū cartea din mână, d'icēndu'i că acēstă țesetură de absurdități nu trebuie se fiă citită de u tineră fată, și că doctorele era forte nșure se u forte culpabile. Apoi o făcū se înveție istoria vechiă.

— Domuule Olivier, d'ise ea ređimându-se cu cotele pe masă, și cu barbia în mână, mi-sū urite istoriile dumitale, suntū prè vechi. Așiu voi se citescū ceva unde ar fi vorba de a voru.

Remăseiu zăpăcitū.

— Ce este amorul? reluă ea uitându-se la d'insa și jucându-se cu buclele Prului iei de focu.

— Nu sciu.

— Așiu darū este ce-va ce nu cunoscū dumnta?

— Multe.

— Atunci cândū mă vei înveța totu ce sciu, ce voi mai face?

— Vei urma a te instrui singur.

— Voiu putē scōsiu atunci ce este?...

— Ce?

— Nimicū. Unde ajunsesemū ieri?

Al aci: citi.

„Plutarcu d'ice că dracii cerū căte

„uadată su li se dē corpuri de omeni

pentru a chinui, și cândū nu potū se i

„capete, de fariă, lovescū orașiele eu

„bōle molipsitōre, și campii cu stăr-

„picione.“

Ea tăeu, rădică ochil iei cel verđi

asupră'mi și mi d'ise:

— Cređi dumniata acēsta?

— Nu.

— Darū în ce cređi?

— Cređu că nu esci dispusă a lu-

cra ađi.

— Ba da, darū acea-a ce'mi dai se

citescū este atātū de prostū!

— Citindū și judecândū amăgiriile în

cari se credea în timpulu lui Plutareu,

și cărorū-a chiarū acēstu spiritū mare

se supunea, vei înveța istoria.

Ea și urmă citirea în gura mare:

„Faraonulu Rhamses Meri-Amun se

„transportă în Mesopotamia pentru a

„primi tributurile principiloru supuși dom-

„niei lui. Printre d'iași, principele de

„Bakhtan presintē faraonulu pe fiia lui

„Neferon-Ra, adică frumuseția sōrelul.

„Ea atrase privirile Faraonulu, care o

„luă de scōiă ș'o readuse în Egiptū.

„Acēstă principesă avea u bōlă teri-

„bile. Medicii egiptiani renumiți pentru

„scința lorū, fiindū consultați, decla-

„ră că era stopănită d'unu dracu și

„fără silințe deșerte pentru a goni

„pe . . . pe dracu. Rhamses avu re-

„cursū la dumneđel . . . la aceia care

„gonesce pe dracu . . .“

— Darū ce ai, domnișōră Azot?

diseiū vedēndu-o turburată par'că s'ar

fi identificatū cu lupta spiritelorū celorū

bune cu cele rele.

— Numai potū se citescū; literile

umbli și sarū pe chărțiă.

— Destulū pentru ađi, vedū că nu

dai nici u atențiune la acea-a ce citeșcū.

— Se pōtel respunse ea supărată, mușcându-și unghiile și uitându-se la mine pe suplu gene c'ua stăruiță ce mă turbură.

Apoi d'ua dată și ascunse facia în mână și n'cepu a plinge.

— Darū ce ai, domnișōră? suferi de ceva?

— Nu.

— Esci bolnană?

— Nu.

— Plângi pentru că ț-am spusū că

nu faci atențiune?

— Nu.

— Atunci ce?

— Nimicū! lasă-mē.

— Nu te voi lăsa astū-feliū. Aide

spune ce ai. Potū eu se te ușiurezū?

Nu plângi în deșiertū. Care e causa

pentru care plngi?

— Nu voi se ț-i-o spui . . . res-

punse ea aculându-se.

Și eși.

IX. ROMANULU

Câte-va zile după acēsta, baronulu spusē femeiei lui că pleca a doua zi la Paris cu Fredericu pentru a-l pune în colegiu. Ea primi acēstă otărire cu mai multu curagiū și resemnare decătu mē asceptamū. Cređiū mai întâiu că acea era pentru că copilulu se bucura a părăsi tristulu castelū alu părințilorū lui; însă, după unu cuvântū pe care ilu spusē barona uitându-se la Azot, înțeseiū că se bucura din parte'i, pentru că vèdea că fiulu iei scōpa de suplu înflința draculu.

Baronulu plecă recomandându'mi pe fiă sea că pe totu ce avea elu mai preciosū și mai interesantū. Astū-feliū se esprimă elu, și urmaiū d'a da educațiune d-rei Azot, care făcea nesce progrēse miraculoșe moralmente și fisicamente, căci ea crescea într'unu modū simțitorū și nu mai putē fi confundatū cu u copilă.

(Va urma.) Maurice Sand.

tea ce au avut în pretinsa comisiune mersă la Bucuresol. Noi li putem asigura că în asemenea condiții, ei nu vor avea nici o dată *sera cu dînșii*, nici vor putea căpeța vre o dată *puterea* după care suspin atăt, căci le lipsește cea d'antete condițiune într'unu Statu constituțional: ei nu sunt o partită cu aceleași credințe, ci o adunătură recrutată din mai multe nuanțe politice, și puterea lor în loc de a creșea, scade pe totă ziua prin retragerea multor naivi caril s'au descepută în fine și s'au convinsu despre tendințele și scopurile urmărite de capit asociațiunei. Sbuiciumările lor dar, și aerul de seriozitate și importanță ce și dau ei și organul lor de aici, n'au nici o greutate politică și servă numai o aduce în caseta redacțiunei galbenil hortelilil ai socilor israelilil, banil românescil, trecuți în mânele lor prin nemernicia oătoru-va familil, și caril se chieltuiesc astă-đi în contra intereselor românescil.

Ună leșană.

Imprumutăm de la diariul Augsburg, următoarele:

ANTICHITĂȚILE ȘI MONUMENTELE CASEI SUVERANE DE HOHENZOLLERN.

Prin descrițiunea antichităților și monumentelor casel suverane de Hohenzollern, (2 vol.) comitele R. de Stülfried, a terminat un uvrăgiu pe care-l putem numi ună adeverată uvrăgiu regală.

Am vorbit deja despre cele d'antete caeturi; fiă-ne acum ertat a aprecie după meritul sêu uvrăgiul întregu.

La începutul avragiului sêu, celebrul autore alu istoriei casel de Hohenzollern a dat impulsione spre edificarea castelului ruinat și pentru descrierea istoriei casel regale; mai târziu, după ce regele Friderich Wilhelm IV, de pietate pentru strămoșil sêi din Suaba, a acordat miđllocele trebuincioșe pentru marea istoria a documentelor, care s'a terminat abia după mórtea sea și cu colaborățiunea înveșatului G. A. R. Marker.

După acesta, autorele a scris singur urmarea antichităților caril, prin concursul repausatului rege și alu moștenitorului sêu, regele actuale, a devenit un uvrăgiu superb, în cătu multe case domitoare voru invidia pentru acesta casa regale a Prusiei.

Cu tôte acestea, fondatorele ilustru alu uvrăgiului a avut fericirea a vedea gata la 1 Iuliu 1859, tôte desemele și schițele menite pentru acest uvrăgiu și a striga la ună prându de familiă: Incântătoril Suntu fôrte bine și trebe se fiă zgrăvite pe zidurile castelului de Hohenzollern.

Acosta s'a făcut în memoria acelele ăle; și suptu bolta intrării, la castelul de Hohenzollern, s'a zgrăvit ceea ce regele a dorit se fiă represintat prin pictură, pentru apreciațiunea intereselor originel sêle. Afară de acesta, sfârșitul uvrăgiului conține mai multe descrițiuni cari ating domeniul istoriei, culturalei, spre esemlu: picturele pe geamuri din biserica de la Alvirsbach.

Autorele a determinat pe regele actuale a veni (la 21 August 1851) cu tratetele sêu, atunc domnitor, la această monastire pentru a cări fundare a contribuit și Hohenzollern.

Cea d'anteti urmăre a acestei visite acolo a fost o donațiune de 3000 talere spre conservarea monumentelor. Prin activitate guvernului din Wurtemberg, s'a descoperit și alte obiecte cari împreună cu picturele pe geamuri, sunt conservate la museul regale din Stuttgart.

Mai înainte de a se face acesta; profesorul Decker a luat copia acestor tablouri, pe cari autorele le a unit într'un mare tablou, după desemele lui Korsen din Pforta.

Copia imprimată represintă o fe-

restră rotundă, cu color arzetore ca acele caril se vedu numai la colona Helmstadt și Augsburg.

Acest tablou represintă doi omeni avuți, îmbrăcați cu tunică, mantă și cismulițe, fiă-care din el aședat pe un canat alu ușil. Unul din acesti omeni trece pe un munte cu arbori și celălalt se opresce d'inaintea unei catedrale, în stilul romanu.

Inscrițiunea „Ego sum introitus, dicit Dominus, per me qui introierit, salvabitur”, arată evidentu începutul clădiril și terminarea bisericele. Este fără îndoială că acesta este un act alu acelor trei fundatori Alvin de Sulz, Rottmann de Hufen, Hausah din valea Kinzig și Adalbert de Zollern.

Acest din urmă se află la intrarea bisericele cu socia și fia sea Irmingard sculptați în pētră ca călugeril și călugerițe, ceea ce dovedesce că numai cei doi d'anteti au contribuit la fundarea edificiului.

Paragraful următor „Despre portreturile membrilor casel suverane de Hohenzollern, din linia Franconiei și Suabei” conține portretul magnificu alu Beatricei Franzpani care s'a măritat în anul 1509 cu Maregravul Georg, Rusolu din Brandenburg.

Pe dou fol următoare, se află represintanți principil Electori Joha Ciceru, Ioachim I și II, și Ioan Georg din Brandenburg cu sociele lor.

Armele principel Albrech Achilles din catedrala din Heilsbronn sunt tratate într'unu paragraf speciale.

Aceste arme sunt, după autore, un uvrăgiu alu lui Michail Vohlgemuth și se distinge prin lanțul ordinului *Leibei*, purtat de ângeri. Altarul Magilor, din ăsa catedrale, desemnat și explicat deosebit, este asemenea atribuitu acestui artist și este unul din capetele d'operă ale Franconiei.

Dovada autorului că familia de Hohenzollern a aretat totu-deuna, în bisericele din Franconia, precum și în Syaba, o mare devoțiune pentru Magi, este de o mare importanță pentru traterea genealogiei viitoare.

Paragraful castelului de Hohenzollern, dovedesce că planul nouelor construcțiuni, făcutu de arhitectul Stüler, a conservat printr'ună rară pietate părțile istorice ale castelului de la anul 1454 până la 1524.

Sfârșitul uvrăgiului este fôrte importantu pentru un genealog. Autorele arată cu o rară perspicacitate că arborele genealogic alu casel de Zollern, trece peste Burkart și Veșel de Zollern (plus 1061) și tatăl lor, comitele Friderich (1027).

Printr'unu adeverat arbore genealogic, în care figură Maregravul Eberhard de Triun, ginerele lui Ludovic Piosul și alu Judithel, fi sêi Honruch și Berengar, pe cari autorul îl declară ca fondatori al familiilor de Urah și Ahalm, comitele de Colata cu armele sêle și tradițiunea rudeniei cu Hohenzollern, se arată origina întregel familil de la Pommald I, (959) până la alu 8-lea comite cu acelu nume (1326).

Prin această istoria a casel de Zollern și printr'unu adfacă examen alu documentelor timpilor vechi, autorul a fixat lēgănaul familiei Regale, care domnesce acum aproape peste tōtă Germania, ca acela-șu alu familiei Imperiale a Othonilor, alu familiei de Burgund Chalons de Nellemburg, de Vrah, Ahalm, și după probabilitate alu familiei de Colalto.

Textul și gravurele sunt arangiate după ordinea cronologică.

(Monitoriul).

D-le Redactore alu diariului ROMÂNULU.

Bine-voiți a insera în stimabilul d-v diariu ce redacțiil următoare noastră declarațiune.

Primiți, vē rugăm, incredințarea oșebitel nōstre stime și considerațiune ce vē păstrăm.

Diariul „Echo Danubien” prin apariința d'a apăra cauza israelită și-a procurat mai mulți abonați israeliți; vēdendū însă că modul sêu de apărare constă numai în injurii și atacuri, și după mai multe invitațiuni verbale ce l-am făcut d'a părăsi acea cale, nu ne dă nici o ascultare, ne grăbim a declina prin acesta ori-ce solidaritate cu acest diariu, declarandū totu-d'undă că afară de diariul *Speransa*, Israeliți d'aici n'au nici un organu care se aibă autorizațiune d'a vorbi în numele lor.

Ab. Garfunkl, Herman Gaster, R. Schönfeld, M. Segal, Adolf Ellenbogen, M. Hornstein, B. Wisner, Herniann Stern, S. Hornstein, Meon Löbel, Abraam Smite, S. Wassermann, H. Hornstein.

Circulare către toți d-nii președinți de tribunale și judecătōri de instrucțiune.

Domnule,

Sunt prin inchișori persoane deținute de un timp fôrte îndelungat, fără a li se termina instrucțiunea sau a se judeca de tribunalele competiți, suptu pretestu, că lipsesc complicil. Acesta deținere mi se pare injustă din tôte puncturile de vedere; — fiă celu legal, fiă celu morale, fiă în fine celu financiar. — În adăveru, d-le . . . , din momentu ce reamne constatatu că complicil nu se găsesc și nu se voru putea găsi, nu înțelegu, care ar fi acea rațiune, atăt de puternică, care se ne facă a ține pentru perpetuitate, în inchișore, un nenorocit prevenit, în locu de a veni recursu, în materie corecționale la expedientul ce ni-l procură legiuitorul, prin art. 182 și 183 din codicele de procedură penale, privitor la judecarea în lipsă?

În crime de asemenea avem art. 470 și 472 din codicele de instrucțiune criminală, cari copriind în sine o întregă procedură, și ne arată calea cea mai practică, pe care putem urma, cându în urmarea unei decisiuni de punere sub acușățiune, culpabilul nu se va fi putut prinde, nu se va înfăcișa judecătă sau se va face nevedut.

Notați blue, d-le . . . , că din art. 470 putem face inducțiunea cea mai nedubitabilă, ca în privirea prevenitului care nu se pōte prinde, ca în privirea celu ce nu se înfăcișă la judecătă, după notificarea ce i se face, ca în fine, în privirea celu ce se face nevedut, după înfăcișare sată după ce s'a prinsu, se pōtă înaintea instrucțiunei prin contumațiune căci altminteri, ce a putut înțeleg legiuitorul, prin permisiunea din art. 470, d'a se supune în judecătă unu acusat ce încă nu s'a putut prinde.

Procedura urmată pînă acuma este după cum am dîșu condamnabile, nu numai după dreptul pozitivu ce nu suferă nici o discușiune, dără și după legile morall și din punctul de vedere pecuniaru.

Moralmente vorbindu, cu cătu unu individū presupus nevinovat, pînă nu este judecatu, stă mai mult în inchișore și în comunu cu feluril aventurieril și omeni vițioșil, cu atăt perde, cu atăt se demoralisēză însu-și. Mulți intră în inchișore preventivă inocinți și esē d'acolo culpabilil, prin contractarea vițioril dobândite în societatea omenilor în adăveru rei, condamnați, sau pe cale de a se condamna.

Din punctul de vedere pecuniaru, sistema amănărilor este fatală și pentru modestele finance ale județului, pe ele căruia spese stău arastați preventivil.

Pro cătu este în interesul societății, alu vendicet publice, d'a se restabili ordinea violat, prin pedepsirea celor care ce o au călcatu-o; pe atăt, și mai mult însc, importă ca societatea se nuprocure însă-și ea međil de corupțiune membrilor ei, neaplicandū celor preveniți sêu celor condamnați,

de cătu acea-a arestare preventivă, de cătu acea inchișore corectivă, ce este neapăratu cerut, spre posedarea culpabilului și spălarea vinei ori moralisării sêle.

Nu mai dîcū nimic, d-le . . . despre bōtele ce nascu în aresturi, prin o mare mare adunătură și care periculēză viața la o multime de indiviđi, înainte chiar de a se fi rostitū justiția asupra sōrteil lor.

Vedeți dără d-le . . . că totu timpul ce se ține cine-va în inchișore, peste strictul legale, este o crimă.

Cerū dără de la d-vōstră, cu tōtă seriozitate și cu tōtă stăruință, ca pe viitoru acesta se nu se mai urmeze.

Găsesc de urgență a vō face cunoscutu d-le . . . ca pentru momentu și de acum înainte, ori de căte ori, în unu procesu, sunt sau voru fi mai mulți indiviđi inculpați, și se va întempra ca unil se nu se pōtă înfăcișa, sau pentru că nu s'au prinsu, sau pentru ori ce alte cauze, lipsa acestora se nu împedice cercetarea celu prezinte deca nu există probabilitate că se va găsi și complicele în curēndu.

Eră pentru acele procese și căroru deținut cadu în categoria de care v'am întreținut mai sus, vōți procede imediatu la unu revisiune a dosareloru pendinte în cabinetul judecătorel de instrucțiune, sau în alu tribunalului, și ori unde casul va cere, se aplica mēsurele prescrișe prin circulara prezinte.

Nu mai astu-feli vō activa cursul justiției. — Vom da o mare mare garanțiă libertății individuale și moralității publice; numai astu-feli vō scuti și financele județiane de o mare parte din chieltuiele ce facu cu aresturile, ce scim că sntu pe compta lor.

Ministeriul va avea o neadormită grijă d'a priveghia, decă mēsurile șce recomandă acum vor fi cu scrupulositate urmate. Spre acestu scop, pe lângă alte mijloce, d-nil procuroril generalil, prim procuroril și procuroril sunt invitați a revisui arestete și requera în totu d'auna, de acord cu circularea prezinte.

Primiți, domnule, asigurarea deosebitel mele considerațiuni.

Ministru justiției, Anton I. Arion. (Monitoriul).

PRIMARULU COMUNEI BUCUREȘCI.

Prin înaltul decretu Domnescu cu No. 1540, relativu la disolvarea consiliului generalu alu districtul Ilfov, la art. 2, se dîce: că, alegătoril colegiului I, II și III de Adunare, împreună cu delegațiil colegiului IV, formandū unu singurū colegiu, se alegă de fiă care plasă căte dou membri și un supleant, pentru consiliul generalu.

Acastă alegere s'a otărit a fi în ziua de 2 Decembre viitoru, după celu d'alū doule decretu Domnescu, cu No. 1646, publicat prin Monitorul Oficialu cu No. 254.

Orașul Bucuresci este alăturat la plasa Znagovului, și suptu-semnatul avēndu în vedere că toți alegătoril inscriși în listele electorall ale colegiului 1, 2 și 3 împreună cu delegațiil colegiului IV din Capitală și cu acei din plasa Znagovului (de și formezū unu singurū colegiu după lege) însă ei (alegătoril direcți) fiindu într'unu Nr fôrte mare, nu pot vōta toți într'unu singurū localu. Suptu-semnatul, Primaru alu comunei Bucuresci, întemeiatu pe aliniatul II din art. 47 din legea electorale, (care este aplicabilă și pentru alegerea membrilor consiliului județian), am fost nevoit a împărți șisulū colegiū în mai multe secțiuni pe coloril, cari voru fi în localele însemnate mai jos, unde voru vōta d-nil alegătoril respectivil în modul următor:

1. Alegătoril colegiului I de Adunare, voru vōta la Ospelu Comunalu, (piața Ghica) colorea Roșia.
2. Alegătoril colegiului II idem, voru vōta în localul școlil primare de băieți, din monastirea Radu-Codă, colorea Albastră.
3. Delegațiil săteni din plasa Znagovului,

voru vōta în sala Atheneului, (de lângă antreul grădinei Cișmegiu, colorea Verde).

4. Alegătoril colegiului III, voru vōta în 5 secțiuni pe coloril, adecă:

Secțiunea I, din colorea Roșia, la Ospelu Comunalu, (piața Ghica).

Secțiunea II, din colorea Galbenă, în localul școlil primare de băieți, din casa d-lui V. Popescu, suburbia Popa-Rusu, strada Armenescă.

Secțiunea III, din colorea Verde, în localul Atheneului.

Secțiunea IV, din colorea Albastră, în localul școlil de băieți din curtea monastirei Radu-Vodă.

Secțiunea V, di colorea Negră, la școla de fete No. 4, din casele d-lui St. Panu, pe strada Moși, (Podu Tărgu-d'afară).

5. Delegațiil aleși alu colegiului IV, din Capitală, voru vōta fiă care în colorile în care sunt aleși, după certificatele ce posedu, și astu-feli voru merge la secțiunile sêu localele numite mai sus, destinate pentru alegătoril colegiului III.

De aceea-a sunt invitați toți acei d-ni alegătoril alu colegiului I, II și III-lea precum și delegațiil colegiului IV-lea, ce au dreptul după lege a vōta pe membrii consiliului județian, ca în ziua de 2 Decembre viitoru, la 10 ore de dimineță, se se adune în localele numite mai sus (după explicațiunile făcute), spre a alege toți împreună prin votu secretu, dou membri și un supleant pentru plasa Znagovul, și consiliul generalu alu districtul Ilfov.

Totu o dată, se face cunoscutu d-lor alegătoril că, oșebit de acestă înscințare, s'a imprimat și s'a afișat și listele electorall, remase definitive, ale anului curante 1867, pentru cele trei colegiuri de cari este vorba mai sus, spre a servi asupra elecțiunilor conformu legel.

P. Primaru Gr. P. Serruric. 1867, Noembre 20.

Declarațiunile de căștoril făcute înaintea d-lui oficeru de stare civilă din Circoscripțiunea IV-a de la 6 Noembre, pînă la 13.

D. Matei Ţonea, june, din suburb. St. Vineri nouă, cu d-ra Dragna Constantin, jună, suburb. idem.

D. Sebe Nicola, vėdūv, din suburb. Ghencea, cu d-ra Mana Goți, vėdūv, din comuna Chiajna, județu Ilfov.

D. Ion Constantin, june, ortodoxu, din suburb. Cismeaua, cu d-ra Petra Pirvu, jună, din suburb. Căramidari, colorea Albastră.

D. Andrei Niță, june, din suburb. St. Stefan, cu d-ra Ecaterina Ion, jună, din suburb. Popa Tat.

D. Dinu Gheorghe, din suburb. St. Stefan, cu d-ra Dobrița Dincă, din suburb. Popa Nan, colorea Negră.

D. Sub-locotenent Mihail Tirvan, din suburb. St. Constantin, cu d-ra Ecaterina Vasca, domiciliat în suburb. Olari, colorea Negră.

D. Constantin H. Cuplescu, din suburb. Vineri nouă, cu d-ra Elena V. Băcane.

D. Tudorache Tatărescu, din suburb. Arhimandritu, cu d-ra Păunica Goșea.

D. Costache Danescu, vėdūv, din suburb. Izvoru, cu d-ra Marița Popescu, jună, din suburb. Mihai-Vodă.

D. Costache Comănescu, Typografu, din suburb. Spirea-Vechiă, cu d-ra Cleopatra T. Gheorgescu, din sub. Slobozia, colorea Albastră.

D. Vasile Ion, din suburb. Spirea, Nouă, cu d-ra Florea Dumitru Manea, din suburb. Slobozia, colorea Albastră.

D. Mihai Stamate, din sub. St. Gheorghe Nouă, cu d-ra Maria Niță, jună, din suburb. aceea-și.

D. Constantia Ion, din sub. Biserica Albă, cu d-ra Ecaterina Gheorghe, din aceea-și suburbie.

D. Locotenent Petrescu Theodoru, din suburb. Spirea-Nouă, cu d-ra Herselia Rușcă, din aceea-și suburbie.

TEATRU.

Teatru Român. Millo-Pascaly. — Joi la 30 Noembre, se va represinta piesa: TREI MARI PASIUNI, sau BANII GLO-RIEA și AMORULU. Comedie vodevilă în 5 acte.

D. Millo, va juca pentru prima oară rolul lui DIGDIG.

